

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 606/2013,

12. juuni 2013,

tsiviilasjades määratud kaitsemeetmete vastastikuse tunnustamise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõike 2 punkte a, e ja f,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

pärast konsulteerimist Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Liit on seadnud eesmärgiks säilitada ning arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, kus on tagatud isikute vaba liikumine ning õiguskaitse kättesaadavust on hõlbustatud, eelkõige tsiviilasjades tehtud kohtuotsuste ja kohtuväliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel. Sellise ala järkjärguliseks loomiseks peab liit võtma meetmeid piiriülese toimega tsiviilasjades tehtava õigus-alase koostöö raames, eelkõige kui see on vajalik siseturu nõuetekohaseks toimimiseks.

(2) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise lepingu) artikli 81 lõikes 1 sätestatakse, et liidus põhineb piiriülese toimega tsiviilasjades tehtav õigus-alane koostöö kohtuotsuste ja kohtuväliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttel.

(3) Ühisel sisepiirideta õigus-alal on ülimalt oluline näha ette sätteid ühes liikmesriigis määratud kaitsemeetmete kiireks ja lihtsaks vastastikuseks tunnustamiseks ja asjakohasel juhul täitmiseks teises liikmesriigis, mis tagavad, et ühes liikmesriigis füüsilisele isikule antud kaitse säilib ja on jätkuvalt tagatud liikmesriigis, kuhu isik reisib või kuhu ta kolib. Tuleks tagada, et liidu kodanikud saaksid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 3 lõikega 2 ja ELi toimimise lepingu artikliga 21 teostada õigust vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil kõnealust kaitset kaotamata.

(4) Vastastikune usaldus õigusemõistmise vastu liidus ning eesmärk muuta kaitsemeetmete liikumine liidus kiiremaks ja odavamaks, õigustavad põhimõtet, mille kohaselt tuleks ühes liikmesriigis määratud kaitsemeetmeid tunnustada ilma erimenetluseta kõikides teistes liikmesriikides. Sellest tulenevalt tuleks ühes liikmesriigis („päritoluliikmesriik”) määratud kaitsemeetmetet käsitleda kui meetmet, mis on määratud liikmesriigis, kus taotletakse selle tunnustamist („taotluse saanud liikmesriik”).

(5) Selleks et saavutada kaitsemeetmete vaba liikumine, on vajalik ja asjakohane, et kaitsemeetmete tunnustamise ja võimaliku täitmise eeskirju reguleeritakse liidu siduva ja vahetult kohaldatava õigusaktiga.

(6) Käesolevat määrust tuleks kohaldada kaitsemeetmete suhtes, mis on määratud eesmärgiga kaitsta isikut, kui on tõsiselt põhjus arvata, et tema elu, kehaline või vaimne puutumatus, isikuvabadus, turvalisus või seksuaalne puutumatus on ohus, näiteks selleks, et tõkestada mis tahes vormis soolist vägivalda või vägivalda lähisuhetes, nagu füüsilist vägivalda, ahistamist, seksuaalset rünnakut, jälitamist, hirmutamist või muul kujul esinevat kaudset sundimist. Oluline on rõhutada, et käesolevat määrust kohaldatakse kõikidele vägivaldaohvritele, olenemata sellest, kas nad on soopõhise vägivalla ohvrid.

(7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiviga 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded, ⁽³⁾ tagatakse, et kuriteoohvrid saavad asjakohast teavet ja tuge.

⁽¹⁾ ELT C 113, 18.4.2012, lk 56.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 22. mai 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ning nõukogu 6. juuni 2013. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 315, 14.11.2012, lk 57.

- (8) Käesolev määrus peaks täiendama direktiivi 2012/29/EL. Asjaolu, et isik on tsiviilasjas määratud kaitsemeetme objektiks, ei välista tingimata isiku määratlemist ohvrina nimetatud direktiivi alusel.
- (9) Käesoleva määruse reguleerimisala jääb tsiviilasjades tehtava õigusalse koostöö valdkonda ELi toimimise lepingu artikli 81 tähenduses. Käesolevat määrust kohaldatakse vaid tsiviilasjades määratud kaitsemeetmete suhtes. Kriminaalasjades määratud kaitsemeetmeid reguleerib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/99/EL Euroopa lähenemis-keelu kohta ⁽¹⁾.
- (10) Tsiviilasjade mõistet tuleks tõlgendada autonoomselt kooskõlas liidu õiguses kehtivate põhimõtetega. Kaitsemeetmet määrava asutuse tsiviil-, haldus- või kriminaalasjadega seotud olemus ei tohiks olla määrav kaitsemeetme tsiviilõigusliku iseloomu kindlaksmääramisel.
- (11) Käesolev määrus ei tohiks takistada nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 (mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja jõustamist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega) ⁽²⁾ („Brüssel IIa määrus“) toimimist. Brüssel IIa määruse kohaselt võetud otsuseid tuleks endiselt tunnustada ja täita nimetatud määruse alusel.
- (12) Käesolevas määruses võetakse arvesse liikmesriikide erinevaid õigustraditsioone ega sekkuta kaitsemeetmete määramiseks kasutatavasse riiklikku süsteemi. Käesoleva määrusega ei kohustata liikmesriike muutma oma siseriiklikke süsteeme, et määrata kaitsemeetmeid tsiviilasjades, ega looda kohustust määrata tsiviilasjades kaitsemeetmeid käesoleva määruse kohaldamiseks.
- (13) Selleks et võtta arvesse eri liiki asutusi, kes määravad liikmesriikides tsiviilasjades kaitsemeetmeid, ning erinevalt muudest õigusalse koostöö valdkondadest, tuleks käesolevat määrust kohaldada nii õigusasutuste kui ka haldusasutuste otsustele, tingimusel et viimaste puhul on tagatud eelkõige nende erapooletus ja poolte õigus
- kaevata otsus edasi kohtusse. Politseiasutusi ei tohiks mingil juhul lugeda käesoleva määruse tähenduses väljaandvateks asutusteks.
- (14) Vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaselt tuleks päritoluliikmesriigis tsiviilasjades määratud kaitsemeetmeid tunnustada vastavalt käesolevale määrusele taotluse saanud liikmesriigis tsiviilasjades määratud kaitsemeetmetena.
- (15) Vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaselt on tunnustamine vastavuses kaitsemeetme kehtivusajaga. Arvestades aga liikmesriikide õiguse alusel määratavate kaitsemeetmete erisusi eelkõige nende kehtivusaja osas ning asjaolu, et käesolev määrus kohaldub tavaliselt kiireloomulistes olukordades, peaks käesoleva määruse kohase tunnustamise mõju piirduma erandlikult 12 kuuga alates käesolevas määruses sätestatud tõendi väljastamisest, olenemata sellest, et kaitsemeetme enda (kas ajutise, ajaliselt piiratud või piiramatu kehtivusajaga) kehtivusaeg võib olla pikem.
- (16) Juhul kui kaitsemeetme kehtivusaeg on pikem kui 12 kuud, ei tohiks käesoleva määruse alusel tunnustamise mõju kehtivuse piiramine piirata kaitstava isiku õigust tugineda sellele kaitsemeetmele mõne muu tunnustamist võimaldava liidu õigusakti kohaselt või taotleda taotluse saanud liikmesriigis riigisisese kaitsemeetme võtmist.
- (17) Tunnustamise mõju piiramine on erandlik käesoleva määruse reguleerimiseseme eripära tõttu ning seda ei tuleks käsitada pretsedendina teiste tsiviil- ja kaubandus- asju käsitlevate õigusaktide puhul.
- (18) Käesolevas määruses tuleks käsitleda ainult kaitsemeetmega kehtestatud kohustuse tunnustamist. Sellega ei tuleks reguleerida kaitsemeetme rakendamise või täitmise menetlusi ning selle reguleerimisalasse ei kuulu võimalikud sanktsioonid, mida võidakse määrata, kui taotluse saanud liikmesriigis rikutakse kaitsemeetmega kehtestatud kohustust. Neid küsimusi reguleeritakse kõnealuse liikmesriigi õiguse alusel. Kooskõlas liidu õiguse üldpõhimõtetega, eelkõige vastastikuse tunnustamise põhimõttega, tuleb liikmesriikidel sellegipoolest tagada, et käesoleva määruse kohaselt tunnustatud kaitsemeetmetel on taotluse saanud liikmesriigis õigusjõud.

⁽¹⁾ ELT L 338, 21.12.2011, lk 2.

⁽²⁾ ELT L 338, 23.12.2003, lk 1.

- (19) Käesoleva määrusega hõlmatud kaitsemeetmed peaksid andma kaitstavale isikule kaitse tema elukohas või töökohas või muus kohas, mida ta regulaarselt külastab, nagu lähisugulaste elukoht või tema lapse kool või haridusasutus. Sõltumata sellest, kas kaitsemeetmega hõlmatud koht või ala ulatus on kaitsemeetmes kirjeldatud ühe või mitme konkreetse aadressi või piiritletud ala abil, millele ohustav isik ei tohi läheneda või kuhu siseneda (või nende kahe kombinatsiooni abil), on kaitsemeetmega kehtestatud kohustuse tunnustamine seotud kõnealuse koha tähendusega kaitstava isiku jaoks, mitte konkreetse aadressiga.
- (20) Arvestades eespool kirjeldatud ja tingimusel, et säilitatakse kaitsemeetme olemus ja põhielemendid, tuleks lubada taotluse saanud liikmesriigi pädeval asutusel kohandada kaitsemeetme faktilisi asjaolusid käsitlevat osa, kui selline kohandamine on vajalik kaitsemeetme tunnustamise tegeliku tulemuslikkuse tagamiseks taotluse saanud liikmesriigis. Faktilised asjaolud on muu hulgas aadress, üldine asukoht ja minimaalne vahemaa, mida ohustav isik peab hoidma kaitstava isiku, aadressi või üldise asukohaga. Selline kohandamine ei tohi aga mõjutada kaitsemeetme liiki ja tsiviilõiguslikku olemust.
- (21) Kaitsemeetme kohandamise hõlbustamiseks tuleks tõendile märkida, kas kaitsemeetmes nimetatud aadress on elukoht, töökoht või koht, mida kaitstav isik regulaarselt külastab. Lisaks tuleks asjakohasel juhul tõendile märkida ka piiritletud ala (ligikaudne raadius teatavast aadressist), mille suhtes kehtib ohustavale isikule kaitsemeetmega kehtestatud kohustus.
- (22) Selleks et hõlbustada kaitsemeetmete vaba liikumist liidus, tuleks käesoleva määrusega luua ühtne tõendi näidismudel ning näha selleks ette mitmekeelne tüüpvorm. Väljaandev asutus peaks kaitstava isiku taotlusel andma välja tõendi.
- (23) Vaba tekstiga väljade hulk peaks tõendi mitmekeelses tüüpvormis olema võimalikult väike, et üldjuhul saaks tõlke või transliteratsiooni esitamiseks kasutada asjaomases keeles tüüpvormi, ilma et kaitstav isik peaks kandma tõendi tõlkimise kulusid. Mitmekeelse tüüpvormi tekstile lisanduvate vajalike tõlgete kulud tuleb jaotada päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt.
- (24) Kui tõend sisaldab vaba teksti, peaks taotluse saanud liikmesriigi pädev asutus määrama kindlaks, kas tõlge või transliteratsioon on nõutav. See ei tohiks välistada kaitstava isiku või päritoluliikmesriigi väljaandva asutuse poolt tõlke või transliteratsiooni esitamist omal algatusel.
- (25) Selleks et tagada ohustava isiku õigus kaitsele, kui kaitsemeetme määrati tagaseljaotsusega või sellise menetluse kohaselt, mis ei näe ette kõnealuse isiku eelnevat teavitamist (*ex parte* menetlus), tuleks tõend välja anda üksnes juhul, kui kõnealusel isikul on olnud võimalus end kaitsemeetme vastu kaitsta. Pidades silmas nõuete täitmisest kõrvalehoidmise vältimist ja arvestades asjaolu, et tavaliselt on kaitsemeetmet nõudvad juhtumid kiireloomulised, ei peaks olema kohustust oodata tõendi väljaandmiseks kõnealuse kaitseõiguse teostamise tähtaja möödumist. Tõend tuleks välja anda niipea, kui kaitsemeetme on täidetav päritoluliikmesriigis.
- (26) Arvestades eesmärki tagada lihtsus ja kiirus, nähakse käesolevas määruses ette lihtsad ja kiired meetodid, mida kasutatakse ohustava isiku teavitamiseks menetluse etappidest. Neid konkreetseid teavitamismeetodeid tuleks kasutada üksnes käesoleva määruse kohaldamisel, tulenevalt selle reguleerimiseseme eripärast, neid ei tohiks käsitleda pretsedendina muude tsiviil- ja kaubandusküsimusi käsitlevate õigusaktide puhul ning need ei tohiks mõjutada liikmesriigi selliseid kohustusi tsiviilasjadega seotud kohtu- ja kohtuvälise dokumentide välisriigis kättetoimetamisega, mis tulenevad liikmesriigi ja kolmanda riigi vahel sõlmitud kahe- või mitmepoolsetest kokkulepetest.
- (27) Ohustava isiku teavitamisel tõendi olemasolust ning kaitsemeetme faktilisi asjaolusid käsitleva osa kohandamisel taotluse saanud liikmesriigis tuleks pöörata nõuetekohaselt tähelepanu kaitstava isiku huvile, et tema asukohta või muid kontaktandmeid ei avalikustataks. Selliseid andmeid ei tohiks avalikustada ohustavale isikule, välja arvatud juhul, kui avalikustamine on vajalik kaitsemeetme järgimiseks või täitmiseks.
- (28) Tõendi väljastamine ei tohiks olla vaidlustatav.

- (29) Tõendit tuleks parandada, kui ilmse vea või ebatäpsuse, näiteks trükivea, transkriptsiooni käigus või kopeerimisel tekkinud vea tõttu ei kajasta tõend õigesti kaitsemeetet, või see tuleks tühistada, kui tõend on selgelt valesti välja antud, näiteks juhul, kui seda kasutati meetme puhul, mis ei kuulu käesoleva määruse reguleerimisalasse, või kui see on välja antud väljastamise nõudeid rikkudes.
- (30) Päritoluliikmesriigi väljaandev asutus peaks taotluse korral abistama kaitstavat isikut teabe saamisel taotluse saanud liikmesriigi asutuste kohta, mille poole tuleb pöörduda kaitsemeetmele tuginemiseks või selle täitmise taotlemiseks.
- (31) Õigusemõistmise sujuva toimimise huvides tuleks vältida kahes liikmesriigis vastuoluliste otsuste tegemist. Seetõttu tuleks käesolevas määruses ette näha kaitsemeetme tunnustamisest ja/või täitmisest keeldumise alused, kui esineb vastuolu taotluse saanud liikmesriigis tehtud või tunnustatava kohtuotsusega.
- (32) Avaliku huvi kaalutlused võivad erandjuhul õigustada seda, et taotluse saanud liikmesriigi kohtul lubatakse keelduda kaitsemeetme tunnustamisest või täitmisest, kui selle kohaldamine oleks ilmselgelt vastuolus kõnealuse liikmesriigi avaliku korraga. Kohtud ei tohiks aga kohaldada avaliku korra kaalutlustel põhinevat erandit selleks, et keelduda kaitsemeetme tunnustamisest või täitmisest, kui selline keeldumine oleks vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ning eriti selle artiklis 21 sätestatud õigustega.
- (33) Kui kaitsemeede peatatakse või tühistatakse või tõend tühistatakse päritoluliikmesriigis, peaks taotluse saanud liikmesriigi pädev asutus asjaomase tõendi esitamise korral peatama või tühistama kaitsemeetme tunnustamise tagajärjed ja selle täitmise, kui see on asjakohane.
- (34) Kaitstav isikul peaks olema tegelik võimalus teistes liikmesriikides kohtusse pöörduda. Selleks et tagada tõhus õiguskaitse kättesaadavus käesoleva määrusega hõlmatud menetlustele, tuleb anda õigusabi vastavalt nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivile 2003/8/EÜ, millega parandatakse õiguskaitse kättesaadavust piiriüleste vaidluste korral, kehtestades sellistes vaidlustes antava tasuta õigusabi kohta ühised miinimumeeskirjad ⁽¹⁾.
- (35) Käesoleva määruse kohaldamise hõlbustamiseks tuleks liikmesriikidelt nõuda teatava teabe esitamist nõukogu otsusega 2001/470/EÜ ⁽²⁾ loodud tsiviil- ja kaubandus- asju käsitleva Euroopa õigusosalase koostöö võrgustiku kaudu oma riigisiseste eeskirjade ja menetluste kohta, mis on seotud tsiviilasjades määratavate kaitsemeetmetega. Liikmesriikide esitatud teave peaks olema kättesaadav Euroopa e-õiguskeskonna portaali kaudu.
- (36) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks käesolevas määruses ette nähtud vormide koostamiseks ja hilisemaks muutmiseks anda komisjonile rakendusvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes ⁽³⁾.
- (37) Käesolevas määruses ette nähtud vormide koostamist ja hilisemat muutmist käsitlevate rakendusaktide vastuvõtmiseks tuleks kasutada kontrollimenetlust.
- (38) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse määrusega tagada harta artiklites 47 ja 48 sätestatud õigust kaitsele ja õiglasele kohtulikule arutamisele. Käesolevat määrust tuleks kohaldada kooskõlas nimetatud õiguste ja põhimõtetega.
- (39) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt kehtestada eeskirjad liikmesriigis tsiviilasjades määratud kaitsemeetmete tunnustamise lihtsa ja kiire mehhanismi jaoks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (40) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 kohaselt on kõnealused liikmesriigid teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.

⁽¹⁾ EÜT L 26, 31.1.2003, lk 41.

⁽²⁾ EÜT L 174, 27.6.2001, lk 25.

⁽³⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

(41) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(42) Euroopa andmekaitseinspektor esitas 17. oktoobril 2011 arvamuse,⁽¹⁾ mis põhineb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta)⁽²⁾ artikli 41 lõikel 2,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISE JA -ALA NING MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse liikmesriigis tsiviilasjades määratud kaitsemeetmete tunnustamise lihtsa ja kiire mehhanismi eeskirjad.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse kaitsemeetmetele tsiviilasjades, mille on määranud asutus artikli 3 punkti 4 tähenduses.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse piiriüleste juhtumite puhul. Käesoleva määruse kohaldamisel loetakse piiriüleseks juhtumiks juhtumit, mille puhul ühes liikmesriigis määratud kaitsemeetme tunnustamist taotletakse teises liikmesriigis.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata määruse (EÜ) nr 2201/2003 reguleerimisalasse jäävate kaitsemeetmete suhtes.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „kaitsemeede” – mis tahes nimetusega, päritoluliikmesriigi väljaandva asutuse poolt siseriikliku õiguse kohaselt

⁽¹⁾ ELT C 35, 9.2.2012, lk 10.

⁽²⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

määratud, ohustavale isikule üht või mitut järgmist kohustust kehtestav otsus, mille eesmärk on kaitsta teist isikut, kui viimati nimetatud isiku kehaline või vaimne puutumatus võib olla ohus:

a) keeld siseneda kohta, kus kaitstav isik elab, töötab või mida ta korrapäraselt külastab või kus ta korrapäraselt viibib, või sellise sisenemise reguleerimine;

b) keeld võtta kaitstava isikuga mis tahes kontakti, sealhulgas telefoni, e-posti, kirja, faksi või mis tahes muude vahendite teel, või selliste kontaktide reguleerimine;

c) keeld läheneda kaitstavale isikule lähemale kui ettenähtud kaugusele või sellise lähenemise reguleerimine;

2) „kaitstav isik” – füüsiline isik, kes on kaitsemeetmega antava kaitse objekt;

3) „ohustav isik” – füüsiline isik, kelle suhtes on kehtestatud üks või mitu punktis 1 osutatud kohustust;

4) „väljaandev asutus” – iga õigusasutus või iga muu asutus, kelle liikmesriik on määranud käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes pädevaks asutuseks, tingimusel et selline muu asutus tagab pooltele erapooletuse ning et tema otsuseid kaitsemeetme kohta, mis on tehtud asukohajärgse liikmesriigi õiguse kohaselt, võib õigusasutus läbi vaadata ja otsustel on samasugune õigusjõud ja õiguslikud tagajärjed nagu samas asjas tehtud õigusasutuse otsusel;

5) „päritoluliikmesriik” – kaitsemeetme määranud liikmesriik;

6) „taotluse saanud liikmesriik” – liikmesriik, kus taotletakse kaitsemeetme tunnustamist ja asjakohasel juhul selle täitmist.

II PEATÜKK

KAITSEMEETMETE TUNNUSTAMINE JA TÄITMINE

Artikkel 4

Tunnustamine ja täitmine

1. Ühes liikmesriigis määratud kaitsemeedet tunnustatakse teistes liikmesriikides ilma ühegi erimenetluseta ja see kuulub täitmisele, ilma et oleks nõutav täidetavaks tunnustamine.

2. Kaitstav isik, kes soovib taotluse saanud liikmesriigis tugineda päritoluliikmesriigis määratud kaitsemeetmele, esitab taotluse saanud liikmesriigi pädevale asutusele

a) kaitsemeetme koopia, mis vastab otsuse ehtsuse kindlakstegemiseks vajalikele tingimustele;

b) päritoluliikmesriigis kooskõlas artikliga 5 väljastatud tõendi ja

c) vajaduse korral tõendi transliteratsiooni ja/või tõlke kooskõlas artikliga 16.

3. Tõendi õiguslik toime ei ületa kaitsemeetme täidetavuse piire.

4. Olenemata sellest, kas kaitsemeetme kehtivusaeg on pikem, on lõike 1 kohase tunnustamise mõju kehtivusaeg piiratud 12 kuuga alates tõendi väljastamise kuupäevast.

5. Kaitsemeetmete täitmise kord on reguleeritud taotluse saanud liikmesriigi õigusega.

Artikkel 5

Tõend

1. Päritoluliikmesriigi väljaandev asutus annab kaitstava isiku taotlusel artikli 19 kohaselt koostatud mitmekeelset tüüpvormi kasutades välja tõendi, mis sisaldab artiklis 7 sätestatud teavet.

2. Tõendi väljaandmist ei saa vaidlustada.

3. Kaitstava isiku taotlusel esitab päritoluliikmesriigi väljaandev asutus kaitstavale isikule tõendi transliteratsiooni ja/või tõlke, kasutades artikli 19 kohaselt koostatud mitmekeelset tüüpvormi.

Artikkel 6

Tõendi väljastamise nõuded

1. Tõendi võib välja anda ainult siis, kui kaitsemeede on tehtud ohustavale isikule teatavaks päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt.

2. Kui kaitsemeede määrati tagaseljaotsusega, võib tõendi välja anda ainult siis, kui ohustavale isikule on menetluse algatamist käsitlev dokument või võrdväärne dokument kätte toimetatud või kui teda on asjakohasel juhul muul viisil menetluse algatamisest päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt teavitatud piisavalt aegsasti ja sellisel viisil, et kõnealune isik oleks saanud end kaitsta.

3. Kui kaitsemeede määrati menetluses, kus ohustavat isikut eelnevalt ei teavitata (*ex parte* menetlus), võib tõendi välja anda ainult siis, kui isikul oli päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt õigus kaitsemeedet vaidlustada.

Artikkel 7

Tõendi sisu

Tõend sisaldab järgmist teavet:

a) väljaandva asutuse nimi ja aadress/kontaktandmed;

b) toimiku viitenumber;

c) tõendi väljaandmise kuupäev;

d) kaitstava isiku andmed: nimi, sünniaeg ja -koht (kui on teada), teavitamise eesmärgil kasutatav aadress, millele eelneb selgesti nähtav hoiatus, et kõnealust aadressi võib ohustavale isikule avaldada;

e) ohustava isiku andmed: nimi, sünniaeg ja -koht (kui on teada) ning teavitamise eesmärgil kasutatav aadress;

f) kogu vajalik teave kaitsemeetme täitmiseks, sealhulgas asjakohasel juhul meetme liik ja sellega ohustavale isikule kaasnev kohustus, milles täpsustatakse koha funktsioon ja/või piiritletud ala, millele kõnealusel isikul on keelatud läheneda või kuhu tal on keelatud siseneda;

g) kaitsemeetme kehtivusaeg;

h) tunnustamise mõju kestus artikli 4 lõike 4 kohaselt;

i) avaldus selle kohta, et artiklis 6 sätestatud nõuded on täidetud;

j) teave artiklitega 9 ja 13 antud õiguste kohta;

k) viitamise huvides tuuakse ära käesoleva määruse täielik pealkiri.

Artikkel 8

Ohustava isiku teavitamine tõendi olemasolust

1. Päritoluliikmesriigi väljaandev asutus teavitab ohustavat isikut tõendi olemasolust ning sellest, et artikli 4 kohaselt kaasneb tõendi väljaandmisega kaitsemeetme tunnustamine ja asjakohasel juhul täidetavus kõikides liikmesriikides.

2. Kui ohustav isik elab päritoluliikmesriigis, siis toimub teavitamine kooskõlas kõnealuse liikmesriigi õigusega. Kui ohustav isik elab muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik või kolmandas riigis, siis toimub teavitamine väljastusteatega tähtkirjaga või sellega samaväärsel viisil.

Olukordi, kus ohustava isiku aadress ei ole teada või kus kõnealune isik keeldub teatise vastuvõtmisest, reguleeritakse päritoluliikmesriigi õigusega.

3. Kaitstava isiku asukohta ega muid kontaktandmeid ei avalikustata ohustavale isikule, välja arvatud juhul, kui avalikustamine on vajalik kaitsemeetme järgimiseks või täitmiseks.

Artikkel 9

Tõendi parandamine või tühistamine

1. Ilma et see mõjutaks artikli 5 lõike 2 kohaldamist ning kaitstava isiku või ohustava isiku taotlusel, mis esitatakse tõendi väljastanud päritoluliikmesriigi asutusele, või asutuse enda algatusel:

a) tehakse tõendis parandus, kui kaitsemeetme ja tõendi vahel on tehnilise vea tõttu lahknevus, või

b) tühistatakse tõend, kui see on selgelt valesti välja antud, võttes arvesse artiklis 6 sätestatud nõudeid ja käesoleva määruse reguleerimisala.

2. Tõendi parandamise või tühistamise kord, sealhulgas võimaliku parandamise või tühistamise vaidlustamine, on reguleeritud päritoluliikmesriigi õigusega.

Artikkel 10

Kaitstava isiku abistamine

Kaitstava isiku taotlusel abistab päritoluliikmesriigi väljaandev asutus kaitstavat isikut artiklite 17 ja 18 kohaselt kättesaadavaks tehtud teabe saamisel selliste asutuste kohta, kes on pädevad taotluse saanud liikmesriigis kaitsemeetmeid rakendama või täitma.

Artikkel 11

Kaitsemeetme kohandamine

1. Taotluse saanud liikmesriigi pädev asutus kohandab vajalikul määral kaitsemeetmes kajastuvaid faktilisi asjaolusid, et kaitsemeetet saaks kõnealuses liikmesriigis täita.

2. Kaitsemeetmete kohandamise menetlusele kohaldatakse taotluse saanud liikmesriigi õigust.

3. Ohustavat isikut tuleb kaitsemeetme kohandamisest teavitada.

4. Kui ohustav isik elab taotluse saanud liikmesriigis, toimub teavitamine kooskõlas kõnealuse liikmesriigi õigusega. Kui ohustav isik elab muus liikmesriigis kui taotluse saanud liikmesriik või kolmandas riigis, siis toimub teavitamine väljastusteatega tähtkirjaga või sellega samaväärsel viisil.

Selliseid olukordi, kus ohustava isiku aadress ei ole teada või kus kõnealune isik keeldub teatise vastuvõtmisest, reguleeritakse taotluse saanud liikmesriigi õigusega.

5. Kaitstav isik ja ohustav isik võivad kaitsemeetme kohandamise vaidlustada. Vaidlustamise kord on reguleeritud taotluse saanud liikmesriigi õigusega. Vaidlustamisel ei ole peatavat mõju.

*Artikkel 12***Sisulise läbivaatamise keeld**

Päritoluliikmesriigis määratud kaitsemeeted ei vaadata taotluse saanud liikmesriigis mingil juhul sisuliselt läbi.

*Artikkel 13***Tunnustamisest või täitmisest keeldumine**

1. Kaitsemeetme tunnustamisest ning asjakohasel juhul täitmisest keeldutakse ohustava isiku taotlusel niivõrd, kui selline tunnustamine on:

- a) ilmselgelt vastuolus taotluse saanud liikmesriigi avaliku korraga või
- b) vastuolus taotluse saanud liikmesriigis tehtud või tunnustatud kohtuotsusega.

2. Tunnustamisest või täitmisest keeldumise taotlus esitatakse taotluse saanud liikmesriigi kohtule vastavalt kõnealuse liikmesriigi poolt komisjonile kooskõlas artikli 18 lõike 1 punkti a alapunktiga iv esitatud andmetele.

3. Kaitsemeetme tunnustamisest ei tohi keelduda põhjusel, et taotluse saanud liikmesriigi õiguses ei ole ette nähtud sellise meetme võtmist samasuguste asjaolude korral.

*Artikkel 14***Tunnustamise või täitmise peatamine või tühistamine**

1. Kui kaitsemeede päritoluliikmesriigis peatatakse või tühistatakse või selle täidetavus peatatakse või seda piiratakse või kui tõend tühistatakse artikli 9 lõike 1 punkti b kohaselt, väljastab päritoluliikmesriigi väljaandev asutus kaitstava isiku või ohustava isiku taotlusel peatamist või tühistamist kinnitava tõendi, kasutades artikli 19 kohaselt koostatud mitmekeelset tüüpvormi.

2. Kui kaitstav isik või ohustav isik esitab lõike 1 kohaselt välja antud tõendi, peatab või tühistab taotluse saanud liikmesriigi pädev asutus tunnustamise mõju ning asjakohasel juhul kaitsemeetme täitmise.

III PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED*Artikkel 15***Legaliseerimine ja muud sarnased formaalsused**

Käesoleva määruse raames ei nõuta liikmesriigis väljastatud dokumentide legaliseerimist ega muude sarnaste formaalsuste täitmist.

*Artikkel 16***Translitereerimine ja tõlkimine**

1. Käesoleva määruse kohaselt nõutav transliteratsioon või tõlge tehakse taotluse saanud liikmesriigi ametlikku keelde või ühte tema ametlikku keelde või muusse liidu institutsioonide ametlikku keelde, mille aktsepteerimisest kõnealune liikmesriik on teatanud.

2. Kui artikli 5 lõikes 3 ei ole sätestatud teisiti, teeb kõik käesoleva määruse kohaselt nõutavad tõlked isik, kellel on liikmesriigis selleks pädevus.

*Artikkel 17***Avalikustatav teave**

Liikmesriigid esitavad otsusega 2001/470/EÜ kehtestatud tsiviil- ja kaubandusasju käsitleva Euroopa õigusala koostöö võrgustiku raames teabe avalikustamise eesmärgil tsiviilasjades määratud kaitsemeetmeid käsitlevate siseriiklike eeskirjade ja menetluste kirjelduse, sealhulgas teabe käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes pädevate asutuste liikide kohta.

Liikmesriigid ajakohastavad seda teavet pidevalt.

*Artikkel 18***Liikmesriikide edastatav teave**

1. Hiljemalt 11. juulil 2014 esitavad liikmesriigid komisjonile järgmise teabe:

a) andmed käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes pädevate asutuste liikide kohta, täpsustades asjakohasel juhul

i) asutused, kes on pädevad kaitsemeetmeid määrama ja tõendit välja andma kooskõlas artikliga 5;

ii) asutused, kelle poole tuleb muus liikmesriigis määratud kaitsemeetmele tuginemiseks pöörduda ja/või kes on pädevad sellist meetet täitma;

iii) asutused, kes on pädevad kaitsemeetmeid kohandama kooskõlas artikli 11 lõikega 1;

iv) kohtud, kellele esitatakse tunnustamisest ja asjakohasel juhul täitmisest keeldumise taotlus kooskõlas artikliga 13;

b) keel või keeled, mida aktsepteeritakse artikli 16 lõikes 1 osutatud tõlgete puhul.

2. Komisjon teeb lõikes 1 osutatud teabe avalikult kättesaadavaks kõikide asjakohaste vahendite abil, kasutades eelkõige tsiviil- ja kaubandusasju käsitleva Euroopa õigusosalase koostöö võrgustiku veebisaiti.

Artikkel 19

Vormide koostamine ja hilisem muutmise

Komisjon võtab vastu rakendusaktid artiklites 5 ja 14 osutatud vormide koostamiseks ja hilisemaks muutmiseks. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 20 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 20

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 12. juuni 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 21

Läbivaatamine

Hiljemalt 11. jaanuaril 2020 esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta. Vajaduse korral lisatakse aruandele muudatusettepanekud.

Artikkel 22

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 11. jaanuarist 2015.

Käesolevat määrust kohaldatakse kaitsemeetmete suhtes, mis on määratud 11. jaanuaril 2015 või pärast seda, sõltumata menetluse algatamise ajast.

Nõukogu nimel
eesistuja
L. CREIGHTON